

наш біль, наш стид,
наш сміх край його ями...
Приходить знову звір
з пекельним жахом.
В цю мить найслабший він,
за крок до краху.
Бо проявився,
на сконі здер маску бога.
Але похід закінчився.
В один бік дорога.

10.03.2022

* * *

Як вирости наші діти
за ці тижні війни!
Випручуються із живота,
не вміщуються в обіймах,
протискуються з-під землі!..
І нам бути з ними повіки.
І мертвим, і живим,
і ненарожденним.

19.03.2022

* * *

Тітка Марія: «Діти! Онуки! Приїхали!..
Набачитися, натішитися, набутись!»
Тітка Галина – з порогу: «Обидва зібрались?» –
«Бувайте, мамо!» – «А з татом?» – «Уже...» –
«З Богом!.. Вертайтесь живі, синочки...»
Віра, Надія, Любов, Маріанна, Мадонна: «Ма-а-а-мо!»
Тітка Наталка... усьоме за тиждень осиротіла...
Дядьки Василь, Миколай, Петро –
Приглянули місце, вдягнули чисту одежу –
Копають... «Не час для дітей,
Ще ж наша черга, наша сторожа!..» – сльози.
Дід Гриць – один як палець: і він за когось...
...Сонце і Місяць...

Березень, 2022